

Abstrakt

Tato práce je věnována Normální škole v Praze, která byla po zavedení tereziánského Všeobecného školního řádu (1774) vzorovou institucí pro nižší školství v habsburských Čechách. Z toho důvodu mohou být její vyučovací metody a specifický hodnotový systém chápány jako norma pro ostatní nižší školy v české dědičné zemi. Kladu si za cíl postihnout hodnoty, které škola žákům vštěpovala. Za původce těchto hodnot v práci označuji rakouský stát. První kapitola obsahuje obecný přehled vývoje nižšího školství od reformy Marie Terezie do školských zákonů Františka II. v prvních letech 19. století. Ve druhé kapitole se snažím na základě čtyř textů různých autorů, kteří měli velký podíl na prosazování školské reformy v Čechách, či byli přímo spojeni s pražskou Normální školou, ukázat způsoby, jak je ve státně-osvícenském školském diskurzu akcentováno spojení státu a školy. V kapitole poslední je na základě dobových teoretických textů o výchově, školních učebnic a pramenů vzniklých činností školy představena školní (= státní) vize dokonalého člověka a jeho výchovy.

Klíčová slova: Normální škola v Praze, české osvícenství, počátky moderního státu, etatizace, hodnotový systém, Aleš Pařízek, Ferdinand Kindermann, Marie Terezie, Josef II.